

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 33012-04-24 תמיר נ' עצמאי שכיר בע"מ

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובע: רועי תמיר

נגד

הנתבעת: עצמאי שכיר בע"מ

פסק דין

לפני ביהמ"ש בקשה לאישור הסדר פשרה, בהתאם להוראת סעיף 18 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006, ותקנה 12 לתקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2020.

1. התובע הגיש בתאריך 15.4.24 תובענה ובצידה בקשה לאישורה כתובענה ייצוגית (להלן: **"בקשת האישור"**) בהן טען שהנתבעת מפרה את הוראות סעיף 30א' לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: **"חוק התקשורת"**), בכך שהיא שולחת הודעות שיווקיות לו ולציבור נמענים רחב, ללא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען ו/או של ציבור הנמענים ו/או לאחר שנמסרה לה הודעת הסרה, וכן תוך הפרה של הדרישות הצורניות הקבועות בחוק. התובע ביקש להגדיר את הקבוצה בשמה מוגשת בקשת האישור כך: **"כל הנמענים אשר קיבלו מהמשיבה, בשבע השנים האחרונות, דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30 א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 וכתוצאה מכך נגרם להם נזק"**.

2. הנתבעת, לאחר שביקשה וקיבלה ארכה, הגישה בתאריך 22.9.24 תשובה לבקשת האישור בה טענה שלא שלחה דברי פרסומת למי שאינה רשאית לשלוח לו הודעות, וכי לא קיימת קבוצה, אלא, לכל היותר, מדובר בתקלה נקודתית. עוד טענה, שמתוך כלל מקבלי ההודעות ממנה, רק התובע, והוא בלבד, ביקש שלא להמשיך לקבל הודעות ממנה, כך שאין לו למעשה קבוצה מאחוריו והוא מייצג את עצמו בלבד. עוד טענה, שאכן קרתה תקלה נקודתית שהביאה כי גם לאחר ההסרה, התובע קיבל הודעות נוספות, אך מדובר בתקלה נקודתית וככזו אינה מצדיקה הגשת תובענה ייצוגית. עוד טענה, בין היתר, שהיא עומדת בתנאים הצורניים שנקבעו בחוק התקשורת.

3. התובע הגיש בתאריך 31.10.24 תגובה לתשובה בה טען שהנתבעת אינה טוענת שהוא נתן את הסכמתו המפורשת ומראש לקבלת דברי הפרסומת ממנה כנדרש מכוח סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת וכי כל שהיא טוענת הוא כי ההודעות נשלחו אך ורק למי שנרשמו לשירות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 33012-04-24 תמיר נ' עצמאי שכיר בע"מ

אצלה ונתנו לה את כתובתם המקוונת. עוד טען, שברור כי אין במסירת כתובת מקוונת כדי להוות באופן אוטומטי אישור לקבלת דברי פרסומת. עוד טען, שניתן ללמוד שהנתבעת אינה מחזיקה בהסכמה לקבלת דברי פרסומת מאף לא אחד מהנמענים וכי עיקר הגנתה נסוב על החרג הקבוע בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת, המאפשר שיגור דברי פרסומת גם למי שלא נתן את הסכמתו. עוד טען, שאין כל יסוד לטענה בדבר "תקלה נקודתית" חד פעמית, בשים לב שהנתבעת משגרת פעם אחר פעם דברי פרסומת לאחר מתן הודעת סירוב, ויתרה מכך, מצהירה כי היא שולחת את דברי הפרסומת האמורים לכל מי שמסר לה את פרטיו. לכן, טען, זו מדיניות והתנהלות מפרה סדרתית. בנוסף, טען, ממילא הנתבעת לא מסבירה מי אחראי לתקלה הנקודתית, כיצד התרחשה ומדוע, ולא מוסרת כל פרט אודות אותה "תקלה" מסתורית.

4. הדיון הראשון התקיים בתאריך 4.11.24 ובו ביהמ"ש קבע ההליך לשמיעת חקירות מצהירים. הדיון השני התקיים בתאריך 28.1.25 ובו ביהמ"ש דן בבקשת הנתבעת לתיקון תשובתה לבקשת האישור, קצב פרקי זמן לצדדים להגשת תשובה וקבע מועד חדש לשמיעת חקירות המצהירים. הדיון השלישי התקיים בתאריך 16.3.25 ובו ביהמ"ש שמע חקירות המצהירים מטעם הצדדים. תמליל הדיון השלישי התקבל בתאריך 30.4.25 וביהמ"ש קבע מועדים להגשת סיכומי הצדדים. התובע הגיש סיכומיו בתאריך 7.5.25 והנתבעת, לאחר שביקשה וקיבלה מספר ארכות, הודיעה בתאריך 29.5.25 כי היא מסכימה לאישור הבקשה כתובענה ייצוגית. ביהמ"ש אישר בתאריך 3.6.25 את בקשת האישור כתובענה ייצוגית, ונתן הוראות ביחס להמשך ההליך.

5. הנתבעת הגישה כתב הגנה מטעמה בתאריך 20.7.25, ובהתאם ביהמ"ש נתן הוראות להמשך ניהול ההליך. הדיון הרביעי התקיים בתאריך 30.11.25 ובו ביהמ"ש דן בבקשות המקדמיות שהגישו הצדדים. הדיון החמישי התקיים בתאריך 8.1.26 ובו ביהמ"ש המשיך לדון בבקשות המקדמיות מטעם הצדדים. ביהמ"ש קבע בתאריך 18.2.26 שמוצו ההליכים המקדמיים ונתן צו להגשת ראיות הצדדים.

6. הצדדים הגישו בתאריך 20.4.26, בקשה לאישור הסדר פשרה. ביהמ"ש, לאחר שעניין בהסדר הפשרה המוצע, הגיע למסקנה כי אין מקום לדחותו, ובהתאם נתן הוראות לצדדים לעניין פרסום ההסדר המוצע והמצאתו לגורמים המקצועיים מטעם היועץ המשפטי לממשלה להגשת עמדתם (להלן: "הגורמים המקצועיים"). הגורמים המקצועיים, לאחר שביקשו וקיבלו ארכות, הגישו בתאריך 29.7.26 עמדתם ביחס להסדר המוצע, בה העלו טענותיהם לגבי אופן הפיצוי, גובה שכר הטרחה והגמול המוצעים, אופן תשלום הגמול ושכר הטרחה, וכן התנגדותם לעניין הבקשה לפטור מחיוב באגרת סיום ההליך. התובע והנתבעת, לאחר שקיבלו ארכה, הגישו בתאריך 1.9.26 תשובותיהם לעמדת הגורמים המקצועיים. הדיון השישי התקיים בתאריך 10.9.26. במסגרת הדיון, אליו התייצבה גם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 33012-04-24 תמיר נ' עצמאי שכיר בע"מ

ב"כ היועמ"ש לממשלה, השכילו הצדדים להעלות הצעה מידתית בעיני ביהמ"ש ביחס לעמדת היועצת המשפטית לממשלה והערות ביהמ"ש בדיון. הנתבעת ביקשה שהות על מנת לתת תשובה אם היא מאשרת את ההצעה. הנתבעת הודיעה בתאריך 17.9.26 כי היא עומדת מאחורי ההצעה שהובאה בדיון, עם שינוי מינורי ביחס לאופן חלוקת הפיצוי, על דעת התובע, כאשר השינוי אינו גורע מגובה הפיצוי הכללי. בהתאם הגישה הנתבעת בקשה מתוקנת לאישור הסדר הפשרה.

עיקרי הסכם הפשרה המתוקן

7. הצדדים הסכימו כי חברי הקבוצה יוגדרו כך "כל הנמענים שקיבלו מהנתבעת בשבע השנים האחרונות, דברי פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת וכתוצאה מכך נגרם להם נזק". עוד הסכימו הצדדים שהנתבעת תקפיד לשגר פרסומת אך ורק לנמענים אשר נתנו את הסכמתם המפורשת ומראש, וכי היא תכלול בכל דברי הפרסומת המשוגרים על ידה אפשרות הסרה באותה הדרך בה נשלחים דברי הפרסומת. כמו כן, הוסכם כי הנתבעת תערוך ריענון נהלים והדרכות לגורמים הנוגעים בדבר אצלה, ותערוך בדיקות תקופתיות על מנת לוודא כי אין ברשימת התפוצה שלה נמענים שלא נתנו הסכמתם לקבלת דברי פרסומת.

8. עוד הוסכם בין הצדדים כי הנתבעת תעמיד לכל חבר קבוצה פיצוי בסך של 515 ₪, למימוש באתר שלה במרשתת עבור שירותים שנקבעו בסעיף 15.8 להסדר. הצדדים טענו שהיקף חברי הקבוצה עומד על 1,948, וכי סכום הפשרה הכולל לו יזכו חברי הקבוצה עומד על סך של 1,003,220 ₪. עוד הוסכם כי הפיצוי בסך של 515 ₪ יינתן לחברי הקבוצה למשך תקופה של שישה חודשים ממועד המשלוח, וככל שבתום התקופה הראשונה, הנתבעת לא תשלם את חלוקת הפיצוי במלואו, הנתבעת תעמיד לכל חבר קבוצה הטבה נוספת בסך של 515 ₪ נוספים, למימוש באתר שלה במרשתת, כך שכל חבר קבוצה יהיה זכאי למימוש כולל של עד סך של 1,030 ₪, וזאת למשך תקופה נוספת של שישה חודשים, כך שתקופת המימוש הראשונה, על שני שלביה תעמוד על שנה אחת ולאחר מכן תחול תקופת מימוש שנייה בת שנה ולאחר חלוף 24 חודש יועבר תשלום לקרן תובענות ייצוגיות כמפורט בסעיף 15.4 ו 15.5 להסדר המתוקן.

9. עוד הסכימו הצדדים כי לתובע ישולם גמול בסך של 32,500 ₪ בתוספת מע"מ ואילו לבאי כוח התובע ישולם שכ"ט בסך של 120,000 ₪ בתוספת מע"מ, כאשר הגמול ו- 50 אחוזים משכר הטרחה ישולמו לתובע ולבאי כוחו, תוך 21 ימים מהמועד הקובע, ואילו היתרה תשולם לאחר שהנתבעת תגיש דיווח לביהמ"ש בדבר סיום התחייבויותיה. עוד הוסכם שהנתבעת תשפה את התובע בגין חלקה הראשון של האגרה בסך של 3,372 ₪. הצדדים עתרו לפטור אותם מחלקה השני של האגרה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 33012-04-24 תמיר נ' עצמאי שכיר בע"מ

דיון והכרעה

10. עד למועד מתן פסק דין זה, לא הוגשה בקשה לצאת מן הקבוצה מטעם מי מחבריה ובדיון שהתקיים בתאריך 10.9.26, הצדדים הגיעו לנוסח מתוקן של הסדר הפשרה לאחר שמיעת הערות הגורמים המקצועיים וביהמ"ש. לכן, ביהמ"ש קובע שבכפוף למספר שינויים כלהלן הסדר הפשרה המתוקן, בנסיבות העניין, ראוי, הוגן וסביר וסיום ההליך בהסדר פשרה היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת נשוא הליך זה.

11. **תקופת המימוש הנוספת** המוצעת בהסדר המתוקן תמשך חצי שנה ולא שנה נוספת.

12. **לעניין הגמול לתובעים ושכ"ט בא כוחם**, הגורמים המקצועיים במדינה התנגדו לגובה הגמול ושכ"ט באי הכוח בנימוק שהסכומים עליהם הסכימו הצדדים חורגים מהמקובל ומהכללים שנקבעו בפסיקת ביהמ"ש העליון, לרבות לעניין מתן הטבה שאינה תשלום במזומן. הקביעה המדויקת של שיעור הגמול לתובע המייצג ושכר טרחת בא כוחו נתונה לבית המשפט הרשאי לשקול שיקולים נוספים (ראו ע"מ 6687/11 **מדינת ישראל נ' אבוטבול**, [פורסם בנבו] פסקה 27 (25.12.2012) (להלן: "**עניין אבוטבול**"); ע"א 10085/08 **תנובה - מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח תופיק ראביז"ל**, [פורסם בנבו] פסקה 62 לפסק דינה של כב' השופטת חיות (4.12.2011) (להלן: "**עניין תנובה**"). בפסיקה הוכרו שלושה סוגי שיקולים המשתקפים מהסעיפים אותם יש לשקול במסגרת קביעת הגמול לתובע ושכר הטרחה: סוג ראשון של שיקולים הוא שיקולים הנוגעים למערכת התמריצים בקשר עם הגשת תובענות ייצוגיות. על בית המשפט לעודד הגשתן, אך בד בבד למנוע הגשת תובענות סרק (ראו עניין תנובה, פסקה 62 לפסק דינה של כב' השופטת חיות; ע"א 2046/10 **עזבון המנוח משה שמש נ' רייכרט**, [פורסם בנבו] פסקה 2 (23.5.2012) (להלן: "**עניין רייכרט**"); סוג שני של שיקולים נוגע בהכוונת התנהגות בא כוח התובע המייצג, כאשר שכר הטרחה משמש תמריץ לניהול יעיל והגון של התובענה הייצוגית; סוג שלישי של שיקולים נוגע ליחס שבין שכר הטרחה ובין התובענה הייצוגית בכללותה, כאשר על שכר הטרחה להיות הוגן וסביר בהתחשב בכלל מאפייני התובענה הייצוגית (עניין אבוטבול, פסקה 28; ע"א 9134/05 **לויט נ' קו אופ צפון**, אגודה שיתופית לשירותים בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 12 (7.2.2008)).

13. ביהמ"ש מפנה לאמור ברע"א 2957/17 **סופר גז נגד שוורצמן** (פורסם בנבו) (להלן: "**עניין שוורצמן**"), שם נקבע כי "**ראוי, על דרך הכלל, לראות את המפתח שנקבע כתקרה מקסימאלית**". עוד נקבע בעניין שוורצמן כי "**יש לכלול את הגמול לתובע המייצג תחת המפתח שנקבע לשכר טרחת באי הכוח המייצגים, שהרי המדובר בחלוקה פנימית בין העומדים מאחורי בקשת האישור. אומנם מדובר בהפחתה נוספת לעומת עניין רייכרט, ואולם היא הפכה למקובלת, ומן הראוי להוסיף ולנהוג על פיה**". בעניין זה ראוי לציין, שהתובעים כאן וכך גם צדדים אחרים בהליכים אחרים מסתמכים רבות על עניין רייכרט,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 24-04-33012 תמיר נ' עצמאי שכיר בע"מ

אך יש להבהיר כי בעניין רייכרט נקבע גבול שהינו עליון לנוכח נסיבות מיוחדות, כך שכל צד המבקש להסתמך על עניין רייכרט, מוטלת עליו החובה להראות שבעניינו מתקיימות נסיבות המיוחדות המהוות טעם למתן גמול ושכ"ט ברף העליון.

14. בנסיבות העניין, ולנוכח היקף העבודה שהושקע עד כה ע"י התובע, מצד אחד, והעובדה שההטבה אינה תשלום במזומן לכל חברי הקבוצה, מצד שני, ביהמ"ש קובע שלתובע ישולם גמול בסך של 24,300 ₪, בתוספת מע"מ רק אם תוגש חשבונית מס, ואילו לבאי כוח התובע ישולם שכ"ט בסך של 90,000 ₪ בתוספת מע"מ, כאשר הגמול ו-50 אחוזים משכר הטרחה ישולמו לתובע ולבאי כוחו, תוך 21 ימים מהמועד הקובע. לנוכח הפחתת הגמול ושכר הטרחה, ופרק הזמן הארוך יחסית שיחלוף עד מימוש מלוא ההסדר, ביהמ"ש קובע כי נסיבות העניין מצדיקות הצמדה למדד של המחצית השנייה של שכר הטרחה.

15. **ביהמ"ש פוטר מתשלום שליש מאגרת סיום ההליך** וזאת בשים לב לכמות הדיונים והשלב המתקדם בו הושגה ההסכמה. ביהמ"ש מפנה לניתוח של הסוגיה שערך בת"צ 21-05-2749 ערמון נ' טבסקו החזקות בע"מ ואח' (פורסם בנבו) (להלן: **"עניין ערמון"**). היועמ"ש לממשלה התנגדה למתן פטור מאגרת סיום ההליך. בעניין זה, ביהמ"ש קובע שלא התקיימו נסיבות מיוחדות למתן פטור מלא מאגרת סיום ההליך. טענות הצדדים באשר לעניין זה נמצאו לא מפורטות דיין ולמעט טענות לחיסכון בזמן שיפוטי יקר והשקעת משאבים נדרשים לניהול הליכים משפטיים ארוכים, ביהמ"ש לא מצאן טעמים מיוחדים שיירשמו לפיהן ניתן לפטור מתשלום אגרה. בהליך זה התקיימו לא פחות משישה דיונים. נשמעו חקירות מצהירים. התובעת הגישה סיכומים מטעמה, ורק לאחר הגשת סיכומים מטעם התובעת, הודיעה הנתבעת כי היא מסכימה לאישור הבקשה כתובענה ייצוגית. הוגש כתב הגנה על ידי הנתבעת והתקיימו שני דיונים לצורך דיון בבקשות המקדמיות של הצדדים.

16. יציין, שבהתאם לתקנות האגרות, נקבע שחלקה השני של האגרה משולם על ידי המבקש אם ביהמ"ש דחה התובענה. לעומת זאת, אם ביהמ"ש קיבל התובענה במלואה, בחלקה או בהסדר פשרה, המשיב יישא בעלות האגרה כולה. החרג לכך הוא שאם ביהמ"ש מצא, טעמים מיוחדים שיירשמו, כי מוצדק לפטור את המשיב מתשלום חלקה השני של האגרה (תקנה 7א(3) לתקנות). כאמור, בענייננו, ביהמ"ש סבור שלא נמצאו טעמים מיוחדים שיירשמו לפיהן יש להורות על פטור מלא מתשלום חלקה השני של האגרה, אך למען לעודד השגת פשרות, ביהמ"ש פוטר מתשלום שליש מאגרת סיום ההליך.

17. ביהמ"ש מוצא כי ההסדר שגובש, עם השינויים בפסק דין זה, נותן מענה לנושא התובענה הייצוגית. לכן, ביהמ"ש מאשר ההטבה שהוסכם עליה על ידי הצדדים, כפי שהוגדרה בפרק ב.3' להסדר הפשרה על סעיפיו, הגמול ושכר הטרחה, בכפוף לשינויים הנזכרים בפסק דין זה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 33012-04-24 תמיר נ' עצמאי שכיר בע"מ

18. הצדדים עתרו לפטור אותם ממינוי בודק. ביהמ"ש קובע שנסיבות העניין, מצדיקות היעדרות להסכמת הצדדים. מנגנון בחינת יישום הוראות הסכם הפשרה הינו פשוט, כאשר על הצדדים להגיש לבחינת ביהמ"ש דו"ח בדבר יישום מתן ההטבה.

סוף דבר

19. ביהמ"ש מאשר את הסדר הפשרה המתוקן, ונותן לו תוקף של פסק דין בשינויים שזכרו לעיל.

20. ביהמ"ש מחייב את הנתבעת בשני שלישים מחלקה השני של האגרה.

21. על הצדדים לפרסם הודעה בדבר מתן פסק הדין המאשר את הסדר הפשרה המתוקן בשינויים הנזכרים בפסק הדין, כאמור בסעיף 25(א)(4) לחוק. הפרסום ייעשה בשניים מארבעת העיתונים היומיים הנפוצים ביותר בישראל.

22. המזכירות תשלח העתק מפסק הדין למנהל בתי המשפט, לשם רישומו בפנקס התובענות הייצוגיות וזאת בהתאם להוראת סעיף 19(ה) לחוק, ותחייב הנתבעת בגין שני שלישים מאגרת סיום ההליך.

ניתן היום, בי"א תשרי תשפ"ז, ב22 ספטמבר 2026, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט

